

XV.

registrirano
in.

@ Narodne pesmi.

Zbral
skatija Rodè.

Božične pesmi.

I.

~~X~~ Otrci, veselje ^{S. dod. zbirne II. 60}

Necoj se glasi,
Se spsluijo želje,
Se Jezus rodi;
Že angelček poje,
Pastirci gredo,
Darove mu svoje
Že kralju neso.

Tud' mi pristopimo
In pojte z menoj,
To dete molimo
Touigno necoj;
Bo dete zelo
Kbeškik darov
Rad rado nam dalo,
Že mol'mo ga proo.

4.
Le glorijsa čuje,
Pa vse je svetlo,
Le videt' zdi huje
To dekle mlado;
O Jezusček dragi,
Pred tabo klečim,
V t' Gubezui predragi
Tvoj biti želim.

Iz Domžal, povedala Ant. Hajer.

II. ~~1818~~ i. dod. pabane II. 27

X Kar je že dolgo želel svet,
Kcoj se dopolnjuje:
Odrešnik charije svet
Do nas se ponižuje;
Pastir^{jen}~~xxx~~ angeli pojo,
Veselo prinesajo,
Zveličar prišel na zemljo,
Zato mu čast dajejo.

On Bog ima čes vse oblast,
Pa vendar, lej, v Gubezui
Zakril je z mesom svojo čast,
Ozdravit nas v Gubezui;
Kbesa vse so njega dom,
Pa hoče v jasli priti,
Da jas prevzemu več ne bom,
Kne more to učiti.

Vsaj greh Adamov in moj
Ga je na zemljo spravil,
Odrešil svet se je nocoj,
Ked' grešnike postavil;
Iz orca z angelji bom pel:
"Bogu čast po visavah,
Ker je grešnike sprejel,
Zveselil vseh težave."

Iz Domžal, povedala Ant. Hajer.

III. ~~18.~~ 5. dod. priložne 25

Kaj se nam zdi,
Pastirčki,
Ste se kaj slišali?
Veseli čas
Gre zdaj na nas,
Z nebes veseli glas.
"Gloria in excelsis Deo,"
Tako angelji pojejo,
"Bogu čast na visokem,
Kaj semlji mir ljudem."
(Tudi): In mir dobriim ljudem.

Po daljši cesti
Pri dobri vesti
Ljudje so prišli v mesto,
Kmetjane so lepo prosil,
Da bi jih bli prenočil.
Pa sta Jožef, Marija b'la,
Ke k popisovanju sta prišla,
Po hišah vseh napolnjenih
Stanovanja ni za nje.

Svet' Jožef sam,
Ki čuje sam,
Marij' pove iz solzam':
"Devica, glej,
Kaj bove zdaj,
Stanovanja ni za naj;
Laj vendar v mestu žlahto imam,
Sem šel do nje z zaupanjem;
Do me slovil,
Se izgovoril,
Bogu, Bogu se usmil!"

Ta domžal, povedala Ant. Chajer.

IV. ~~18.~~ 5. dod. priložne II. 18

Glej, zvezdice božje migljajo lepo,
Dopeto široko je sveto nebo;
Duhovi nebeški se iz raja vrste,
Prepevajo slavo, na zemljo hite.

Obljuba predavna postala je res,

Prisel je Zveličar na zemljo iz nebes;
 Prebogi pastirski, to dele leži,
 Si revščino izvolil, ponižnost mi.

O srečne dušice, ki njega dobe,
 On polni bogastvom za njega srce;
 Vsi k njemu hitimo, saj rad nas ima,
 Odkrivajmo rane iz svojga srca.

Iz Domžal, povedala Ant. Hajer.

V. st. S. dod. grobnice II. 75

X Prišla je lepa svetla noč,
 Ki dolga nam je vsem pomoč;
 Bod' svetla moj vesela,
 Ko zarja pri svetili,
 Pozdravljena bod' nekomej
 Ti lepa noč, ti sladki raj,
 Ti lepa noč, ti sladki raj
 Nad klevcem revnim peli so
 Duhovi pesni miljene,

Bogu bod' hvala večna,
 Raduj se zemlja srečna,
 Zveličar svoj se je rodil
 In črna noč bi ti jasnil
 In črna noč bi ti jasnil.

O lepa noč, ti rajski svet,
 Prinesla si na svet,
 Se vedno k nam ushajaš,
 I sladkostjo nam napajaš,
 Pozdravljena bod' nekomej
 Ti lepa noč, ti sladki raj,
 Ti lepa noč, ti sladki raj.

Iz Domžal, povedala Ant. Hajer.

VI. m. v. J. prim. 1525

X Kaj si je živelil naš kajzer, naš kralj?
 Kaj si je živelil naš kajzer, naš kralj,
 Naš kajzer, naš kralj, naš svetli cesar?
 Tki regimente je fantov v kup zbral,
 A same te mlade, te zauber ljudi.

V Gradci na klaci tri glade stoji,
 Žik suče in muštra, 'gsecirab uči.
 Tam pa na strani moje dekle stoji,
 aka rustaste lase, pa solzne oči.

"Fantič ti moj, naj grem jaz s teboj,
 Znam šivat, znam štrikat, znam
 prati lepi."

"Dekle ti moje, ostani doma,
 Pet krajcarjev mam, pa jih lahko
 vün dam."

Dva mam za friztik,

In dva za mitlog,

Še en'ga fali,

Pa za nohturot nič ni."

Štajerska. Iz "Privca" št. 34. l. 1898.

VII.

~~138~~ S. dod. shodljive 138

X **Škridni študent.**

Vse, kar gazi po leen tvelci,
 Napui uho zlo,
 Da bo čulo zdaj zapelo
 Pesem visoko.

Pesem hujša kak ropoče
 Ivojsli praznik stop,
 Da se vsaka mačka joče,
 Škriplje vsaka klop.

Tota pesem podučila
 Bo vas vse okrog,
 Kaka čenča sem jak bila
 Še od mladih nog.

Z repišča se je privlekla
 Mačka k nam domo,
 eki je naša dekla rekla:
 Kaj je men' za to.

Kadar sem se v janzki skatal,
 Je veselo blo,
 Kolca v hiši sem potakal,
 Varoval mačkico.

Pa po leti sem po vesi
 Se potepal rad,
 Plegal sem po staro lesi,
 Kolal repno kad.

Če pa videl sem cigana
Ali tica joj!
To sem ležal kak podgana
V parno al' za gvoj.

Pravli so mi oče, mati
Šlutek no odragač,
Če boš zmiraj htel ležati,
Če dobiš pogar.

Dostikrat je riba pela
Lenje kak kokot,
Drova v mene je letela
Ali kakšni hlot!

Konraj janyiko so mi srekli
Že v berguščicah,
So me v silo v šolo vlekli,
Oj ti grozen strah.

Tam pa šolmešter zabival
Ške je kak - roho,
I-m-e-o-a je ulival
I pal'co mi v glavo.

Kategaval mi je uha,
Pipal omex lasé,
Krstil me je podpuha,
Oslo in prase.

H'tel pač klestiti, čobati
Po meui je vsak,
Jas pa moral sem držati,
Pahujem širomak.

Klopé moral sem glodati
V šoli sedem let,
Načil sem nekaj bradi,
Šleši do desed.

Lodaj so oče rekli: France!
Dobro maš glavo,
Vidim, da rad ješ gibanje,
Krofe in meso.

Kixi za nobeno delo,
Hajdi se učiti,
Čas bi bla za faro celo
Če češ masnit bit'!

To je bila turška vila,
 Oj ti soperment!
 Postal z mene motovila
 Kraglo je študent.

Choti so mi nabavali
 choke, jajc, klobas,
 Oče pa me zapeljal
 V Charlburg v italski klas.

Ždaj so prišli srečni časi,
 Žlati paradiž,
 Kakal sem po blatni gosi
 Ko po kleti miš.

Vpisane reči v stacuse
 Sem najrajše zija
 In po sladkih figah slime
 Željno sem cedija.

Ždaj je hotel bokač profesor,
 Ki se je vtjel,
 Ko bi bil sam turški cesar,
 Naj bi nemški znal.

Ali v glavi oh! zabidi,
 Škoda res za njo,
 Kjer bi imela nekaj biti,
 Je vse prazno bilo.

Loprus se mi je zdelo
 Nemško tulenje,
 Chistil sem si lelo celo:
 To pač ni za me.

Slis' se, dragi mi kristjani,
 Choral sem čeped'
 V črni klopi sam na strani,
 Kakor v prasu, ded.'

Potle prišlo je latinsko
 Ino grško je,
 Ker gospodam je slovensko
 Vse premalo pre.

Poznat vse stvari, rastline,
 So učili nas,
 Tudi računstva, zgodovine,
 Vse za-kratek čas!

To je šlo, ko rad bi kravo
vstaknil v klavni žep,
Al' če mačka x črno glavo
vlekel bi za rep.

Oče pa se so hodili
v Charnburg mene bit,
Bogme, bil sem v sesti sili
Večkrat bit ko sit.

Dvanajst let sem v šolo gozil
vsi koči v kvar

In sem v veli rázred splezil
Pet in dvajset let star.

Fletno se zares nosili,
Krikati že znam,
Še cigare zmes kaditi,
Če jih x le imam!

Jaz sem mojster na plesiscu,
Tudi igram rad,
Bodi s kroglo na kegliscu
Bodi, škis-pagab'!

Znani so mi vsi jeziki,
Ki so dobra - jed,
Čarovnik sem lud', veliki,
Kadar prideu v-kles.

Štajerška, iz "Brioca" št. 36 (l. 98), 5 in 6
l. 1899. Ta pesem je pač zelo sumljiva,
da li bila narodna.

VIII. miš.

Tri botre pri botri.
(Lokavska, iz "Brioca" št. 1. l. 1899.)

X
- Oh botra moja guba,
Omaric'ka, čujeste,
Od našega gospoda
Kaj pravijo ljudje?

- Vi res, li Plauka, čujes. -
- Da, stéja, res je to! -
Gospoda bomo zbili,
oh, skoraj da b' ne blo.

Zdaj Petkova priteča
In boterci pove,
To vse da je resnica,
Kar pravijo te olve.

Zdaj skupaj lopotale
Ho v mlinu so vse tri,
Al' da b' ne opravljale,
Zato je mar jim ni.

Zakaj solzi se botra,
Bi ugasil marsikdo,
Ker zbila bo predraziga,
To ji najhujše bo.

IX. ^{mit.} S. dod. rbadljive 19.

Stara predpustna.

(33 slov. Goric na Šlaji, iz "Grioca" št. 4, l. 1899.)

X

Dober večer, ljubi oča,
D'nes bo pri vas huda toča,
Vse nam v grlo bo zletelo
Bodi suho al' debelo.

Tralala, tralala!

Bomo svinjo počastili,
Ki ste snoči jo lovili
In gonili po dvoriši -
Bog daj srečo vaši hiši!

Juri gre iz kuhinje z skico,
Z lučjo ona, on s kruco,
Koj pa se za ulom nosi
Ino v strahu klavce trasi,

Kajli svinja hudo kruli.

Če domači pes zatuli,
V hlevu se kokoš pokrega,
V mlaki žaba: vega-vega!

Prasič skoči zdaj od stola,
Turja prav po blatu skola,
Pa se skine na pobegi
V gnojšnico na zvok belki.

To sta naša lovca kriva,
Da se je kruljenka živa,
Preveč sta se prej napila,
Karko bi potem lovila?

Juri ga pri lesu čaka,
Zdaj ko prasič sje priskaka,

Vrže vogelj mu na šinjak (orad),
Halo! zdaj si moj, ščetiinjak!

Čkica zgrabi ga za repce:
Čakaj, ti kucoben repce!
Če sam svinje ne bi vjeli,
Če bi mi je še dnev sneli.

Prosi se drugega mešara,
Ta vam je ljubna para,
I svinjo rajši bi špansirjal,
Ko jo zaklal in in šansirjal.

Slisite vrob in gospodinja,
To vam res je dobra svinja,
Bog vam daj še takih dosti,
Ino k temu druge gosti.

Zdaj jo svezimo s glavine
Doli bozo do repine,
Pijmo poleg sladko vino
Da se dobili smo slanino.

Bog daj srečo vaši koci
Tak' po dnevi ko po noči,

Vse otroke čvrste, zdrave,
Lene svinje, dobre krave.

Da prednost bi doživeli
Če si mnogokrat veselili,
Ko pa bomo enkrat murli
Da bi vsi - v nebеса skočili.

X. ~~1899~~ dod. stanovi 83

Kovaci.

(Štajerska, iz "Brivca" št. 10, l. 1899.)

X

Kovaci si je zažgal lobak,
In v hišo skočil je mačak.

Pa baba mu je skuhala
Koruznih žgancev niska dva.

Če strehi je zapel kokol,
In v hišo stopil je gospod.

Pa kdo ste veliki vi gospod?
Ja jaz sem tisti "poštni pob"!

Prinesem pisno z Marketa
Od vašega študentca!

Kaj?! pismo od mojega župnika?
Kerina, nič mi ne velja!

Desetak pa že imeli ste!
Ker ne, da oddal sem žrebé.

Oj čakaj ti krvavi sin,
Kaj v roke tebe jak dobim.

Še jutro pojdem v Chauxburg sam,
Desetak ti po plečih dam!

Oj, dobro jutro! olee moj!
Še prišli gledat za menej.

Kak manjki se doma godi,
Ste penes kaj prinesli mi?

Od penes mi ne zini več,
Da ti ne zadržim s palco pleč.

Zdaj pojdi z mano mero domov,
Boš dober za kovačnico.

Raztrgal si že dosti klač,
Pa nemški še ne znaš, mrtvač.

Domu na iti več nečene,
Še rajši pa k soldatemu grene.

Koj zlati župnik, jojinene,
K vojakom, le k vojakom ne!

Jas, koliko češ, si penes slau,
Študiraj le za mešni slau.

Če daste, koliko čem imet,
Študiral bom še dvajset let.

Tak rečen je pač vsak študent
Če v glavi nima - slaua rent.

Bog živi naj študente vse,
Očete ino matere.

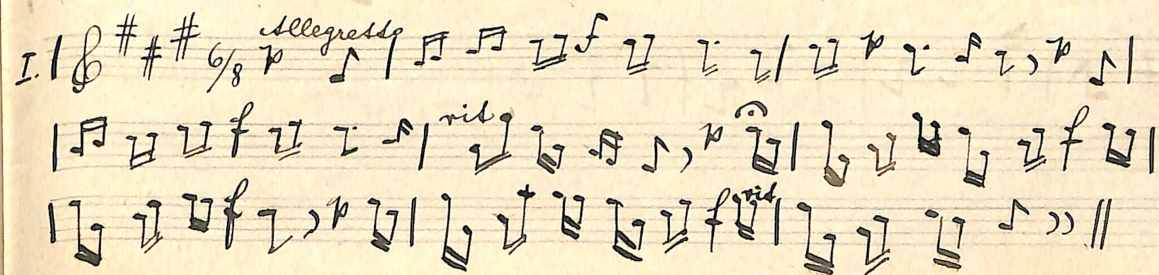
Bog živi naj kaplane vse
Tajmoštre ino kuharce!

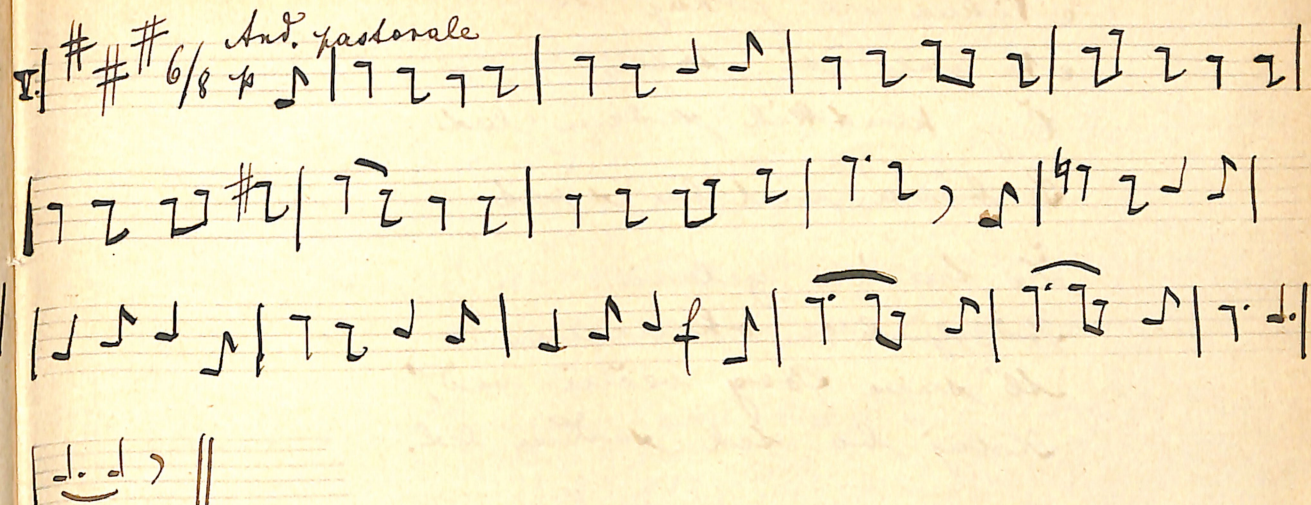
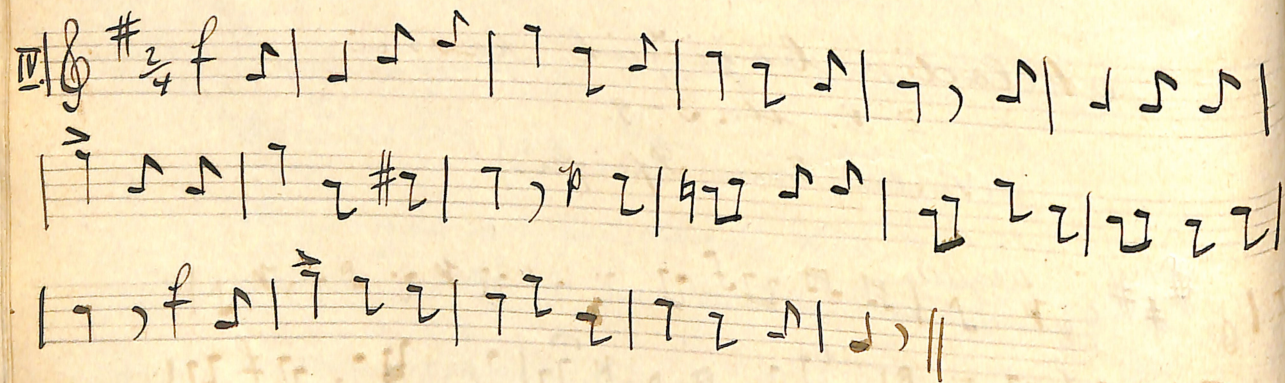
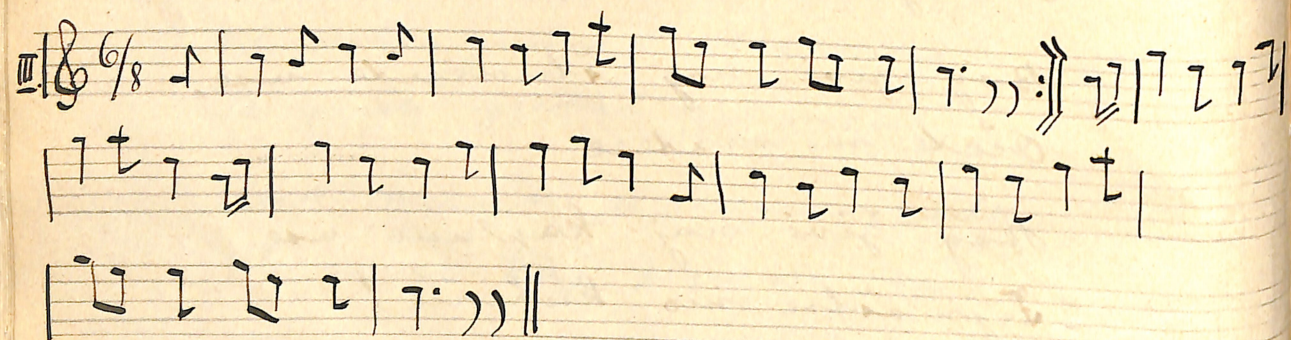
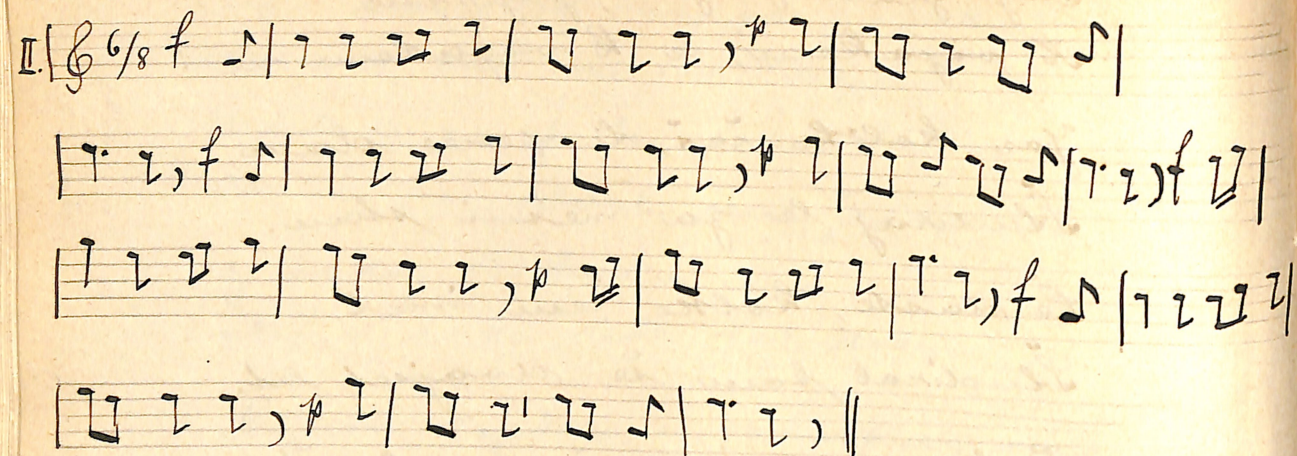
XI.

Melodije božičnih pesmi

I-V. str. 3-9.

(Poslal Frau Pfeifer.)

~~Prva~~ Tretja je iz Dolinarjeve zbirke - skladatelj
režnan.

Druga iz Riharjeve izdaje, tiže za sv. pesni.

Prva Tretja je Riharjeva.

Četrta je Belarjeva.

Peta iz časke Kove Cecilije II. zvezek - skla-
datelj = nem. m.

XII. S. 1477

Ljubi je vzel slovo.

Petelinček je zapel,
Danica je prišla,
Koj ljub' je slavo vzel,
Jas sem zajočala.

Nikar ne jokaj se,
 Ne žali si srca,
 Čez kratkih sedem let
 Se bova vid'la spet.
 Le travca zeleni
 Pod ljub'ce okenceu,
 Al' sam Bog večni ved',
 Kdaj bo sek sedem let.

Visoke so gore,
 Široko je polje
 In bele so ceste,
 Koder moj šovelj gre.

Iz Hrašč pri Postojni, povedal Jan. Bajc, kmečki
 fant.
 XVIII. i. 2207

 Ljubi vsaue slovo.

Dekle moje,
 Prinesi in glažek vode,
 Da si umijem srce svoje,
 Ker sebe ljubil več ne bom.

Dekle moje,
 Prinesi in glažek vode,

Da si umijem roke svoje,
 Ker sebe objemal več ne bom.

Dekle moje,
 Prinesi in glažek vode,
 Da si umijem noge svoje,
 Ker k tebi hodil več ne bom.

Iz Hrašč pri Postojni, povedal Jan. Bajc.
 XIV. i. 1768

Ljubica moja' ---

 Ljubica moja',
 Al' kod si ti hodila,
 Ljubica moja',
 Al' kod si ti hodila,
 Ljubica moja',
 Al' kod si ti hodila,
 Ker se ni b'lo
 Tol'k' kajla domu.

Ljubček ti moj,
 Po Trstu sem hodila,
 Ljubček ti moj,
 Po Trstu sem hodila,

Ljubček ti moj,
Po Trstu sem hodila,
Ker me ni bilo
Tol'k' čajla domu.

Iz Hrašč pri Postojni, povedal Jan. Bajc.

XV. S. 1078

Na izbirs. 4x4+2

„Chici, chici, chicika,
Al' hočeš 'meti šuštarja?‘
„Mami, mami, mamica,
Oh, šuštarja pa ne!‘
„Chici, chici, chicika,
Al' hočeš 'meti žnidarja?‘
„Mami, mami, mamica,
Oh, žnidarja pa ne!‘
„Chici, chici, chicika,
Al' hočeš 'meti šišlarja?‘
„Mami, mami, mamica,
Oh, šišlarja pa ne!‘
„Chici, chici, chicika,
Al' hočeš 'meti ramonkarja?‘

„Mami, mami, mamica,
Ramonkarja pa ja;
Po dnevi bova plesala,
Po noč' pa skupaj spanjčkala.‘
“

Iz Hrašč pri Postojni, povedal Jan. Bajc.
XVI. S. 6986

Prvi čas vojaščine.

V Ljubljano'co prideu iš goro,
Od doma ozamenu se pleso,
Od svoje ljub'ce žalostne,
Od svoje mami'ce nesrečne,
Od svoje ljub'ce žalostne,
Od svoje mamee nesrečne.

V Ljubljano'co prideu se vesel,
Al' tam sem jokati začel,
Raztrgam svojo obleko preč,
Pripašem svoj soldaški meč,
Raztrgam svojo obleko preč,
Pripašem svoj soldaški meč.

Z Bogom, ljub'ca! Kol'kokrat
Sva skupaj b'la do polnoči,

Al' zdaj pa nič štela boš,
 Ker mene vid' la več ne boš,
 Al' zdaj pa nič štela boš,
 Ker mene vid' la več ne boš.

Puška mi na zid' visi,
 Solzne so b'le moje oči,
 Poprej k' jo bom na ramo djal,
 Bom lebi, ljub'ca, vedel dal,
 Poprej k' jo bom na ramo djal,
 Bom lebi, ljub'ca, vedel dal.

Iz Hrašč pri Postojni, povedal Jan. Bajc.

XVII. 3. 1762

Ljuba, čaka svojega ljubega.

Tist' mu, k' se dremlje, dremlje,
 K'j gre spal,
 Tist' mu, k' se dremlje, dremlje,
 K'j gre spal,
 Tist' mu, k' se dremlje, dremlje,
 K'j gre spal,
 K' se ne dremlje,
 Zar se ne gre.

Jaz bom raj čula, čula,
 Čakala,
 Jaz bom raj čula, čula,
 Čakala,
 Jaz bom raj čula, čula,
 Čakala

choj' ga preljub'ga
 Francelja.

Če ga ne bo, ne bo
 Do polnoči,

Če ga ne bo, ne bo
 Do polnoči,

Če ga ne bo, ne bo
 Do polnoči,

choj' gospod Francelj moker leži.

Če ga ne bo, ne bo,

K' bo beli dan,

Če ga ne bo, ne bo,

K' bo beli dan,

Če ga ne bo, ne bo,

K' bo beli dan,

choj' gospod Francelj je zakopan.

Tam gori na nemški, nemški
 Idriji,
 Tam gori na nemški, nemški
 Idriji,
 Tam gori na nemški, nemški
 Idriji
 Tam gori per sveti Barbóri.

Oj, ti preljuba sveta
 Barbára,
 Oj, ti preljuba sveta
 Barbára,
 Oj, ti preljuba sveta
 Barbóra,

/: Da b' mi ga zvesto [var'vala, /:
 choj'ga gospoda Franceljna.

Iz Hrašč pri Postojni, povedal Jan. Bajc.

XVIII. 5.2253

Pred odhodom v vojake.

I noči sem na vasi biva
 Na onem kraj' potoka,
 Slišel sem en mili glas,
 S moje oglekle joka.

Če se joka, naj se joka,
 Sej si je sama kriva,
 Tudič sem prav zvest bil,
 Zakaj si me zapustila?

Tudič moj, tudič moj,
 Na mene ne pozabi,
 Če si boš drugo ljub'co zbral
 V svojem soldaškem stani.

Le ljubi jo, le ljubi jo,
 Sej jo ne boš dolgo,
 Prišel bo taisti čas,
 K' zapustit' jo boš mogu.

Brezov les lepi beo
 Perje ima zeleno,
 Leditk stani je res veseo,
 Če je na le pošeno.

Zibuka je zrezana
 Iz javorjev'ga lesa,
 Linika bodeš zibala
 Iz svojega telesa.

Iz Hrašč pri Postojni, povedal Jan. Bajc.

Zapiral, kakor čul.

~~X~~ Jezusova kri.

1 Leži mi, leži/2 le to ravno polje,

3 To ravno polje,
Vse je Jezusovo.

Čka pred' tega polja
Čki na hiš'ca stoji,
Čka hiš'ca stoji,
Vsa je Jezusova.

Čktri v ti hiš'ci
Čki na miz'ca stoji,
Čka miz'ca stoji,
Vsa je Jezusova.

Čor' na ti miz'ci
Čki en kelih stoji,
En kelih stoji,
Vse (sic!) je Jezusovo.

Čktri v tem kel^hki
So tri svete kaplje krvi,
Tri svete kaplje krvi,
Vse so Jezusove.

Ta prva mi kaže
Čka to ravno polje,
Čka to ravno polje,
K' mi ženica ven gre.

Le rasti mi, rasti
Ženica ti,
Pri vsaki svet' mati
Boš nicala ti.

Ta druga mi kaže
Čka visoke tete,
Čka visoke tete,
Kjer mi vince ven gre.

Ta tretja mi kaže
Čka visoke gore,
Čka visoke gore,
Kjer Marija dol' gre.

Iz Kraš pri Postojni, povedal Jan. Bajc.

~~X~~ XX. S. 1720

(Ljubi gre Gubezen iskat.)
Neljubi tovarši vi,
Pa pojte z mano vsi,

Ker se jest moram podati,
Oja, oja, podati
Ljubezen poiskati.

Skazaj meglice ve,
Če zakrivajte zvezde,
Da se bo videla svetloba,
Oja, oja, svetloba,
Koder moj ročlj gre.

Ko pridem pod okno tje,
Potrkam na srce,
Če je dama ljubezen,
Oja, oja, ljubezen,
Katero srce ima.

Uz Hrabi pri Postojni, povedal Jan. Bajc.
X XVI. 5. 1851

Mladenci si poišče ljubo.
Hladna jesen že prihaja,
Po dolinah slana pada,
Lajb se mi bo uženiti,
Pa mineam zbrane ljubice.

Imel sem eno ljub'co zbrano,
Vzeli so mi jo v drugo faro,
Kam se čem zdaj s'ramak podati,
Pa eno drugo ljub'co zbrati?

Mežnar je že dan zazvonil,
Jaz se nisem nič pogiblju,
Pa se nisem nič zaspal,
Če svoje zgloboje glavce odjav.

Turnani po cest' furajo,
Konjčki v štalci rezgetajo,
Lajb bo konjčke furati,
Jest sem se pri ljubici.

~~Uz Hrabi pri Postojni, povedal Jan. Bajc.~~
~~Uz Raven pri Kamniku~~ Kakor dobil zapisano.
~~od Fr. Skel'-ca.~~ XVII. 5. 1922

Kje je moj rojstni kraj ---

Kje je moj rojstni kraj,
Kje je deželica,
Kje je moja ljubica. } po štirikrat.

Ljub'ca prav sladko spi,
Na prsih ima rož'ce tri.

Prva je lilija,
Druga je gavrroža,
Tretja je nageljček.

Kdo pa te rož'ce trgov bo?
Čest sam za se dobro vem,
Da jih odtrgov bom.

~~Iz Hrasti pri Postojni, pos. Jan. Bajt.~~
~~Iz Raveu pri Kamniku, pos. Fr. Stelc.~~
XXIII. š. 2296

X Menešna deklica.

Oj, ti dečva zapelana,
Močno z žalostjo obdana,
Zmiraj jo skrbi,
Luce jo boli,
Kot in dan solze loči.

Či obljubo, da jo zapelá,
Potem se j' videt' več ne da.

Kar ti fantič prave bo,
Ti goloso laže,
Simka ti naredu bo,
Potem fige ti pokaže.

Iz Hrasti pri Postojni, pos. Jan. Bajt.

Pa nekaj manjka, prim.
nasledujo.

X XIV. š. 2304

Travniki so že zeleni,
I rož'cam' so že razcveteni,
Sem rož'ce trgala,
Sem vence spletala,
Dokler sem nedolžna bila.

Fantje res so ljubežljivi,
Pa močno tud' zapeljivi,
Vse ji obljubil zna,
Da jo zapelja,
Potem se videt' več ne da.

Dekle je že zapeljana,
Iz navlogam' obdana,
Se ji težko zdi,
Luce jo boli,

Solze so njene oči.

Očka so močno žal'ovali,
kam'ca pa so mil' jokali,

Ne jokajte več,

Ne pomagajte nič,

Kraucej je za vselej preč.

Iz Doba pri Domžalah, povedal Jož. Osredkar.

XXV. 3. 8271 op. pod vtro

X

Predpuslca.

Želim vam povedati, kako je na svet,
Luo pesem od gusla vam hočem zapeti,
Prešmentranci pust' že jemlje slavo,
Kako je na meni pri srcu hudo.

Prešmentranci fantje, kako ste lepi,
Zakaj se ne žen'ite, dokler ste mladi,
Pri peči držite se zmrzlo grdo,
Dekleta trpimo pa matro zato.

Ni fanta ne noba, naj bo star ali mlad,
Vsak prav: „Prejuba pivo v reč odpad.“

Žalo več ne maram, sam lahko ^{lažim,} želim,
Li kaj več prišparam, na boljši želim,

In boljš' bo za mene, ko grataim soldat,
Kaj vrag babo vzame, sam sebe za vral,
Rajš hočem zgubiti na vojski glavo
Kakor se pokoriti iz hudo ženo.

Sam pivota na svetu, ker nimam moja,
Pa vendar vsako leto jeli troštam se ga,
Ga vabim, ga čakam, pri oknu klečim,
Pa solze pretakam in pline sedim.

To pa vse storijo hudobne žene,
Ker matrajo preveč nedolžne može,
In tako nadloge se vsak moj boji,
Kdo žensko zagleda od daleč beži.

Ako pa še le leti ostaneu tako,
To bo pač na svetu velik pekla,
Ne bo se več dalo iz leti golfat,
Na ličih pumalo se začne poznat.

Lase so že bele, že ceste rožec,
Sivel so začle, bo brda za plex,
Ako pa še dve leti tako zastojim,
Gorje meni na svetu, že zdej se bojim.

Al' če je mogoče, da b' se arzet dobil,
Da bi tastare dekleta nazaj vrnuladil,
To nazik kolevnik greu zadi za njim
In na ožganik polevnik žereče klečim.

Naj me telic al' pustli, na tla se vleč,
Četudi odere kožo mi preč,
No b' se jaz dobila spel svojo mladost,
Čkrebili bi zmotila katerega drugi pust.

To pa vendar se mene pri srcu hladi,
Ker vem, da so tudi ene bogatih ljudi
Bojo ledek ostale, privlečejo ploh,
In bojo jokale iz marnost, oh, oh!

Jaz sem že prav stara, popeljem pred njim
Klad' za me ne mara, naj star'ga dobim,
Pričo sem vozila pred drugim naprej,
Ikoj to prikupila se fantam se kej.

Ti Kotra in Špela le rinda od zad,
Ti Urša debela ne boš se za vrab,
Ti Neža pa vozi lastar za teboj,
Ti Reza pomagaj, na čicka za njo.
Ti Lenka počeni, še nimaj moči,
Ti Francka porini, da lož podarči,

Ti Lila in etna, no sedi ovi,
Pa še Barba porini, kar imaš moči.

O pridi, Marjeta, zapiši se k nam,
Tudi ti imaš letaj o naj se bo prav,
Dajza ta greda, kaj samkoj stojš,
La se bo še trda, še kter'ga dobiš.

Še teci, Karolina, potegni sadili,
Pomagaj Kristina, da žpek ne sbeži,
Se dobro držimo od druge plati
In ven ne vzijmo, še glik nas tixi.

Iz doba pri Domžalah, dobil od J. Otrbekar-ja.

Pešem je pisala vajena roka, samo ločila in
apostrofe sem pridjal. V. 10 je ravno tako za-
pisano, kakor sem jaz zapisal. V. 48 ti = lo.

XXVI. 5.6672 op. post. in tr

~~X~~ Bratec iz Ljubljane ---

Bratec iz Ljubljane,
Kej nov'ga mi povej,
Kaj gladi tebi znano,
Razloži meni zloj.

Prvi je edini Bog,
Ki nad nami, nad nami kraljuje.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Dve sta table chojzesa,
Prvi je edini Bog, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Trije so patrijarhi,
Dve sta table chojzesa, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Štiri so evangelisti,
Trije so patrijarhi, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Pet je Jezusovih krvavik rau,
Štiri so evangelisti, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Pet je virov b'lo vode,
K' je Jezus storil čudež 'z nje
v Kani Galileji
Na chojzesa ženihlini,
Tam smo pumpe pumpali,
Tam smo pumpe pili,
Pet je Jezusovih krvavik rau, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Sevem je Marij'nik žalosti,
Pet je virov b'lo vode, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Osem je Marij'nik veselja,
Sevem je Marij'nik žalosti, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Devet je korov angeljev,
Osem je Marij'nik veselja, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Deset je božjih zapovedi,
Devet je korov angeljev, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Enajst je svetih čistih d'vic,
Dvete m'le lovarit,
Deset je božjih zapovedi, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Dvanajst je vseh aposteljuov,
Enajst je svetih čistih d'vic, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
Trinajst je Jezus Kristus rau,
Dvanajst je vseh aposteljuov, itd.

Bratec iz Ljubljane, itd.
 Stvarjast je vseh stvarjastov,
 Trinajst je Jezus Kristus sam, itd.

24. Joka pri Samžalah, poslal Jož. Osvetkar.

Op.: Pri pesmi tega naslova, katero sem
 zapisal menda v III. ali IV. ^(iz Samžal) zvezku, blagovol-
 lite popraviti to:

Bratec iz Ljubljane,

Ta pesem mi povej.

Čet je večer se vode

Ki je Jezus delal vince 'z nje
 v hani Galileji.

Pet je cerkvenih zapovedi itd.

Ostalo je pravo.

XXVII. 3.7526

7. let

X Različni zaslužki.

Prvo leto, ko sem služil,

Eno koteljo sem prislužil.

choja kokeja ipikla ipokla,

Pišeta valila.

Drugo leto, ko sem služil,
 Eno račko sem prislužil.
 choja račka blato lačka,
 choja kokeja ipikla ipokla,
 Pišeta valila.

Treko leto, ko sem služil,
 Eno gosko sem prislužil.
 choja goska vodo ploska,
 choja račka blato lačka,
 choja kokeja ipikla ipokla,
 Pišeta valila.

Četrto leto, ko sem služil,
 Eno barto sem prislužil.
 choja barta mekete,
 choja goska vodo ploska,
 choja račka blato lačka,
 choja kokeja ipikla ipokla,
 Pišeta valila.

Peto leto, ko sem služil,
 Eno kravco sem prislužil.
 choja krava živi me,
 choja barta mekete,
 choja goska vodo ploska,
 choja račka blato lačka,

choja koklja špikla špokla,
Pišeta valila.

Šesto leto, ko sem služil,
Pa oslička sem prislužil.

choj osliček nosi me,
choja krava živi me,
choja backa mekeke,
choja goska vodo ploska,
choja račka blato laička,
choja koklja špikla špokla,
Pišeta valila.

Šedmo leto, ko sem služil,
Pa kojnička sem prislužil.

choj kojniček vozi me,
choj osliček nosi me,
choja krava živi me,
choja backa mekeke,
choja goska vodo ploska,
choja račka blato laička,
choja koklja špikla špokla,
Pišeta valila.

Iz Doba pri Domžalah, poslal Jož. Osredkar.
V Domžalah sem jo slišal: Pišeta vali.

XXVIII. viri.
Lena žena.

Po cesti gre en kmečki most,
Ča hrblu nese pleten koš.

ustavil ga je šuštar mlad,
Ker kupil bi bil drete rad.

„Kam moj se vam tako mudi,
Pa vas nobeden ne povi.“

Potem pa praša: „Ljubi moj,
Kaj nesete v svoj' mu koš?“

„Al' imate dreto al' suho,
Ker vidim, da je z'lo težko?“

„Al' moj um brž odgoori,
Ker z'lo se um naprej mudi:“

„Ne nesem dreto ne suho,
Yak nesem le svojo ženo,

K' ni hotla doma delati,
Pa mora j' koša gledati.

„Jo kē v Ljubljano posreham,
Da jo zatastim al' prodam.“

choj potem naprej hiti
In koš se um z'lo težek zdi.

Ko pride kē na sarski most,
Pa orje babo kē pod most,
K' ni hōtla dāma kuhati,
Pa mora Pav'co pupati.

Baba po vodi čofodra,
Kā mōst' pa mož se krehota.

„Si nesel mene pretežko,
Zato s' me vrgel u vodo.

O moj preljubegnjivi mož,
Kak' luštno je b'lo u loj'mu koš'“

Tako pa pravi svet' Ambrož,
Ja kar je žena, to je mož.

Iz Doba pri Doužalab, poslal Jož. Osredkar.
V rokopisu je: moš, seško, brš, Ambroš.

XXIX.

Pijanec. S. dod. abjadljive 145

„Zri ga, zri ga, pijanec po kraje,
Da se v njemo ulopiš.“

„Ljuba žena, teb' ne zdraže,
Lamo da ga pil' pustiš.““

„Lamo imaš dva otročiča,
Eden krulu, eden slep;“
„Bol' bi bila vola vsaka
Zafnje pil bi eu čas lep.““

„Hlače imaš razverane,
Pkor' da itih ne dože.“
„Vendar moji bi' spet' vane,
Ker so glava od žene.

Bejži, bejži krave past,
Ljuba žena, to so ipas!““

„Ti ne pojdeš u nebesa,
Svet' Peter vrata tišal bo.“

„Pa vendar moram prit' x telesam,
Če ne z dušo, pa x peto.““

„Laj' gor' ga pil ne boš, povem.“
„Tok pa rajši gor' ne grem.““

Iz Doba pri Doužalab, poslal Jož. Osredkar.

XXX. 7243

Spemladi.

Tautič je bil vesel,
Izjgal in lepo pel,

V hladnem jutru
Kosit' je začel.

Tičke mi pečejo,
Sre pozdravljajo:
"Tautič le hit' kosit',
che pa sušit."

Bilo je pet deklet,
Jele so vesem pet',
V lepem jutru
Začle so žet'.

Škrjanček zajongoli,
Dekleta nagovori:
"Vsaka naj vemo
Loj srp nabrusi!"

1/3 Doba pri Domžalah, posl. Yoj. Oredkar.

XXXI. Š. 2397

Nezvesta deklica.

X Tam pri bistrem studencu
Stoji ena lipica,
Tam se bova sprehajala
Z eno mlado deklico.

Tam sva pri potoku stala,
Vroče sva se objemala,
Tam sva prvičrat podala
Eden drugemu roko.

Pa ljubezen je minula,
Okene zdaj sre boli,
Ona me je goljufala,
Jaz pa zvesto ljubil njo.

Če širokemu dolgem svetlu
Choramu žalostno živet',
In si drugga ne želeš
Kakor srečat srečo omret'.

1/3 Doba pri Domžalah, posl. Yoj. Oredkar.

XXXII. m. r. s.

Loventček.

X Tega bomo imela,
Ki vsako jutro dela.
Loventček moj,
Prav lepo mi zapoj!

Če čalje brez podplata,
Vsako reč pošlata.

Lorenček moj,
Prav lepo mi zapoj!

Yllaič ima iz kobilika,
Zih vsako jutro flika.
Lorenček moj,
Prav lepo mi zapoj!

Trajco ima iz mreže,
Za vsako jutro veže.
Lorenček moj,
Prav lepo mi zapoj!

Šukajo ima iz rove,
Za vsako jutro kove.
Lorenček moj,
Prav lepo mi zapoj!

Klobuček ima iz slame,
Ča vsaki veter vzame.
Lorenček moj,
Prav lepo mi zapoj!

Z Jova pri Domžalah, poslal Jož. Oredkar.

XXXIII. = J. dod. obdobje 41

X

Yurček.
Yurček spod gore
eka pisane vole,

šene za deklet
che ština četa use.
Čam lake niera
Ko milinske kolese,
Pa take zobe
Ko kravje roge.

Pa sem ga štemala,
Bi rada mu dala
Vse, kar imam,
Je kikeljo predam.

Zares je prav fleten,
Če glik je prileten,
Se zdi mi prav fest,
Ko pride k meni svet.

Zato ga imam rada,
K' ima špicasto brado,
Zato pa je raj',
K' ima 'no kovačenco kraj'!

Zmed useh fantov,
Če je prav šantov,
Karbel' ga poznam,
Prav rada ga imam.

Laj žlo je omikau,
 Le glik je zaflikan,
 Prav fleten se m' zdi,
 K' se puklast drži.

Le lepo obnaša,
 Vse me popraša,
 Prinese mi vse,
 Kar manjka mi še.

Iz Doba pri Samžalah, poslal Jož. Osvetkar

XXXIV. J. 6157 in. pod utr

X Spomin na smrt.

Oh, ura bo prišla
 Znabiti ne boj,
 Vabeden prijatel
 Ne pojde z mano.

choj očka in mati
 Le z mano trudi,
 Bogu me služiti
 So pridno učili.

choj bratci in sestre,
 Dom'vanje vam bo,

K' ne bodo na nesli
 V to črno zemljo.

Bi publič bil vedel,
 Kak' je nebo,
 Pokoro bi delal,
 Da b' čudo bi bilo.

Vsi kori nebeški
 Veselo nojo,

Pa Jezus' chariji
 Čast kvalo dajo.

chat' Božja na gori
 V altarju sloji,
 Za grešnike prosi,
 Jih k sebi želi.

Iz Doba pri Samžalah, poslal Jož. Osvetkar.

XXXV.

Oglarjev sin.

Korinka

Oglarjev sin sem jest, = v. dod. stanovke
 Znam se prav dobro vest,
 Če ne verjamete, sem kaj pojte.

Zjutraj, ko se zbudim,
 Čka vse galo kričim:
 Ogle, ogle, čeno ga pustim!

Kojnica prav suhega imam,
 Po ravnem au pelje že sam
 V hrib um na težko gre, se um spre.

V mesto se peljem sam,
 Dobro kričati znam:
 Ogle, ogle, čeno ga dam!

Znam prav dob' lou,
 Služim že dvesto kron,
 Da se po oglarski nosim lepo.

V gorah dam imam soj,
 dekleta dero za menoj:
 Oglar, oglar mora bit' moj!

Iz Doba pri Domžalah, poslal Jož. Osvetkar.

XXXVI.

Kofek.

S. dod. mladljive 104

Leu deklica mlada, vesela,
 Leu prava slovenska dekle,
 Ko slaviček veselo bi pela,
 Da b' daleč odmevalo se:
 Tralala, tralala!

Ko zjutraj danica priplava,
 Koj miha me glasno zapel',
 Eka preden ko dand se zagnava,
 Koj tiho začnem žorgolet.'

Le umijem, se oblačem, podrižam,
 Le angelju varhu izročim,
 Preden se k delu približam,
 Le dragi soj kofek dobim.

Prav uru ga v glazek nalijem,
 Denem dost' cukrička ones,

Presrčno slavično popijem:
 Kofek, moj, ljubček si res!

Leu dragi soj kofek popila,
 ahi žilica uru bopla,
 Leu vsako britkost pozabila,
 Proce mi veselja skaklja.

Napravljam zvaue sukrarije
 In toke zvaue delat lepo,
 Le m' zvaue vse sladkarije,
 Kompoti in golzui tako.

Čed vsem, kar kuham, napravljam,
 ahe ena reč najbolj veseli,
 To vsak dan ga presrčno pozdravljam:
 Ta reč, o moj kofek, si ti!

Ja, ja, ko bom jas gospodinja,
 Imela kaj v lasti soj dam,
 ake bodem kup' vala si vina,
 Le kofek si kuhala bom.

Iz Doba pri Domžalah, posl. Jož. Osvetkar.

X

Kamilov Francelj.

Kamilov Francelj pit bi šel,
 Ko bi le kej d' narja 'mel;
 Al' to se mu prav s'etno zdi,
 Ko d' narja še za štruko ni.

Francelj eno hiš'co ima
 In je zraven mal' pola,
 Lahko živinco bi revil
 In tudi nebesto bi dobil.

Francelj rad b' se ženil šel,
 Ko bi le obletko imel;
 Al' kaj, k' je vsa raztrgana,
 Da se vid' mu gradi na.

Francelj, ko bi len ne bil,
 Tudi bi keno že dobil;
 Al' kaj, ko vsaka se boji
 In tudi preomagan se ji zdi.

Francelj lahk' bi bil vesel,
 Ko b' kej delati začel;

Al' to se mu prijetno zdi,
 Da zmeraj kar na souc' leži.
 Francelj gre v Berlino vas,
 Tam poje velik' kobas,
 Chesnik kar za kroue doje,
 Če so prav surove b'le.

Francelj tudi gre na ipancer
 Včidel vsak večer,
 Da nabere si drva,
 Da si skuhač' s čemu ima.

Zdaj je pa h ciganom šel,
 Tam prav dobro se bo imel,
 Tam lahko velik' leži,
 In na soucu se leni.

Tam se bo peklat' učil,
 Če se le mu bo ljubil'
 In tudi pridobil si bo čast,
 Ko naučil se bo krast.

Tam ciganko bo stekuso,
 Potem se le bo ženko imao,
 Potem pa Francelj bo vesel,

Le zažvižgal in zapel.

Ly Doba pri domžaleh, postal Jož. Osredkar.

~~X~~ Svetemu Kurentu.

Preljubi svet' Kurent,
Ti x xoj' mi darui,
Babam jezičnim
Polamni kosti;
Polamni kosti,
Zavij jim vrat,
Yezike jim deni
V gusjuno, blat',
Da ne bodo mogle
Kas moži razglat.

Iz Doba pri Domžalah, poslal Jož. Osredkar.

~~X~~ Božična.

Sveti Jožef in Marija	Jožef prosi milo
Do sveta sta hodila,	Da b' se kelo jih namilil.
Oslička peljela,	Ljudje so trdovali,
Njega tud' ženela.	Da mor'jo pred vratmi.
Sta sta po eni cesti	Ven iz mesta gresta,
Proti Betlehemskemu	Sta en pašnik gledata,
meski,	

Tam je ena italica,
Tja se ona spravila;
Strehe ni gor' nobene,
Kene so vse prelomljene.

Jožef Mariji pravi:
"Tvoji časi so taki,
Tuki luči nimava,
Ne priprave nobene."
Jožef dalje pravi:
"Marija, se ne strši,
Prišla bo božja luč,
Ona bo nama pomoč."

Marija je plaji izlekla, Rodil se je človek-Bog,
Bogu je čast in hvalodala, Kas bo rešil vseh nadlog,
En majhen čas zapala, Njega mi častimo,
Marija se potem prebudi, Njega mi molimo,
Jezus ji na plaji leži. On bo pri nas ostal,
In se Mariji nasmeji. Dokler mu boš dušo dal.

Iz Doba pri Domžalah, poslal Jož. Osredkar.

XI. mis.

Nevesta ljuba.

Jamar

Ljuba moja, kaj si stila,
 Da si drug'ga ljubil greš,
 Oh, zakaj si prelomila
 Chi prisego, ah, ne veš,
 Kol'kokrat s' mi obljub'vala,
 Večkrat roko mi podala,
 Si mi rekla: "Ljubček moj,
 Jar sem tvoja, ti boš moj!"
 Oh, ne veš, se več ne spominš,
 Kar se jar tak dobro vem,
 Tak' povej, zakaj prelomíš
 Chi prisego, potlej grem.
 Čer use sem jar te ljubil,
 Dušo dal bi bil za te,
 Kislil sem: ne bom te zgubil,
 Pa odpravlo mi je vse!

Večkrat, kadar pridem k tebi,
 Vidim fanta drugega,
 K' je toj trič naklonil sebi,
 Pa sedaj ti ljubíš ga.

choja bilas si nevesta,
 Pa postala si nevesta,
 Jar pa tega ne topim,
 Rajši sebe zapustim.

Iz Doba pri Domžalah, poslal Jož. Osredkar.

XI. mis.

Kmalu, kmalu boš zapeljana,
 Kmal' boš dete zibala,
 Iz nadlogami obdana,
 Čoč in baw se jokala.
 Vsi se bodo zanič'vali,
 Starši težko gledali,
 Če baw se hotel še ljubiti,
 Pojdi, pojdi se soliti!

Iz Doba pri Domžalah, poslal Jož. Osredkar.

XI. mis.

Tri ločilci.

Naj mi draga bo travnička - to se vid'
 Kjer moj ljubi dom stoji - to se vid'
 Okrog so travnički zeleni,
 Travnički zeleni,

Hladni potok skozi šumlje.

Kak' težko,

Kes je to,

Zapustim zdaj ljubico,

Upam pa,

Upam pa,

Da se zopet vidiva,

Ljubiva,

Ljubiva,

Ljubiva,

Da se zopet vidiva.

Blizu imava gozdi zeleni - to se vid',

Kjer je hladna senčica - to se vid',

Tam pojejo drobne ptičke,

Pojejo drobne ptičke,

Sklenem k hladni sami reki.

Kak' težko, itd.

Je zadosť deklet pošteni - to se vid',

Ki veselo vse poje - to se vid',

Ker le vsaka se ljubi,

Vsaka se ljubi,

Lamo sojga ljubega.

Kak' težko, itd.

Lamo ena le žaluje - to se vid',

In se žalostno drži - to se vid',

chisli, da jo čem golj'fati,

Da jo čem golj'fati,

čl' do groba nikdar ne.

Kak' težko, itd.

Čaj le godci zaigrajo - to se vid',

Eno godbo nam lepo - to se vid',

časi družbi na veselje,

Družbi na veselje,

čaji ljubci žalostni.

Kak' težko, itd.

Iz Doba pri Domžalah, poslal Jož. Osredkar.

XII

i. dod. vladljive 127

Mo in bolha.

ko.

~~A~~

Ti si vsa polna krvi,

Teb' je znano vsak kot,

čene in moje sestice

Gločev' zapovedat posod,

Pusti tud' meni živeti,

Laj nisi sama na sveti,

Né skakaj tak' urno naprej,
Privošči tud' meni en kraj.

Bolha.

Ti lahotna, vselej si zbiraš,
Da najboljši pašo dobiš,
Si kožo na glavi obiraš,
Res, prav po gospodsko živiš.
Beraču se skrivaš za fleko,
Delav' mu silo veliko,
Steunmo tam iščeš masti,
Kjer ni drug'ga kot prave kosti.

Mš.

Kaj me boš za norca imela
Laj tako zadosti lypim,
Kol' k' si že ti obletela,
Jaz pa na mestu šepim.
Ja vem že jak toje navade,
Če tebi en kraj ne dopade,
Postkočiš naprej eno ped,
Da pašo novo dobiš spet.

Bolha.

Ja, res se ne morem lojidi
Čer moj žoljenje nikdar,

Le k' ženskam se hodim gostiti,
Pod kiklejo sem jak gospodar.
Ža žejo se lahko napijem,
Povražniku lahko se skrijem,
Tud' moj je prijatu z mano,
Ker briklam mu leno ženo.

Mš.

Le molči, da boš izkupila,
Dasiavno se tako števaš,
K' bo tebe to prva dobila,
Prekratke perute imaš.
Ženske znajo bolhe loviti,
Smrt naglo boš mogla storiti,
Le to bo nazadnje toj lau,
Lastonj boš prosila: perdou!

Bolha.

Poberi se preč, belositka,
Tebe se en slednji boji,
Tam noč in dan ni počitka,
Kjer toja armada leži.
Zgubila si toje poščenje,
K' menjam za toje žoljenje,
Vsak ima čer tebe že srd,
Pripravi se skoraj na smrt.

Z doba pri domžalah, poslal Jaj. Osredkar.

Velika revščina.

HKN

Ekizerere, mizerere,
To bom pel, slokler bom živ,
Da me se bo slabo gojilo,
Ker bode revno kosilo.

Ekizerere mi bo župa,
Yok solata, ajusokt skupa,
Vino teče res oči.

Žena začela močno slokat,
Otroci pa po hiši jokati,
Pride velika družina,
Lumanjka kruha in vina,
Otroci zmiraj kričijo.

Kadar je takšno žoljenje,
Takrat je močno topljenje,
Pri ognju se nič ne kuha,
Kč nič več kruha.

Vse greh h kancu,
Kč ni v lencu,
V trebuhu pa polne zooni.

Iz doba pri domžalah, post. Jož. Osredkar.

Moji in žena.

HKN V. 71

ekoj. miri, prim 8457 - 78

O, kaj sem reser storil,
oh, zdaj se le spoznam,
Prepoznal mene greva,
Zdaj ko se že imam.
Kč morem si pomagat,
To mi ja kar za sragat,
O naglost, namunst,
Yak tebi urjak dam.

Žena.

Lastenj se t' ja tožiti,
In misliti na to,
ekoj moj ti moraš biti,
ekhe ljubiti zvesto.
Z menoj voljno topeti,
In za ljub imeli,
ekmurati, kesati,
Vse nič ne kasne lo.

ekoj.

Preljuba ženica,
Kar praviš, to je res,

M' soja belica
 Je stola kakor les.
 Ne morem se spetiti
 In za ljub imeti,
 K' si čudna, odjudna,
 Nemuna tud' vmes.

Žena.

Taj misem se prosila,
 če pa b' me ne bil uzel,
 choža bi b'la slabila,
 Da b' me bil prav vesel.
 Se tak' so me smbili,
 Da komaj so hodili,
 Pilecun, prav fletun
 Si mene si preozel.

skož.

Ah, škoda velika
 Za vsacega moža,
 Ker tac'ga malika
 Za sojo ženo ima.
 Še starc se neče vzeti,
 En 'zbitk' si ti na sveti,
 Na ramo to štramo
 Sam Bog je meni dal.

Žena.

Kar hočem, naj bodem,
 Če glih sem štravasta,
 Brez skibi zdaj hodim
 Po hiši kot gósna.
 Če preč ne moreš dati,
 Pri meni moraš ležati,
 Do smrti na svetlu
 Sem soja, kancasa!

skož.

Taj jezik kot gladi
 Če pika ta največ,
 Včasih na tudi
 Ne veš, besede reč!
 Vse govoriš narobe,
 Da nima nič poslobe,
 Pčljati, vjedati
 Pa znaš, da mi za 'zreč!

žena.

Ha, sem se dobila
 V soji klesč zdaj
 Še večkrat izdražila
 Te bodem za naprej.
 Vse čem to storiti,
 Kar tebe st'ri vjeziti,

Karsajat', nagajat'
In ajfrat' čem vselej.
choj.

Ki ne boš storila,
če glik si kot urak, = (vrag)
Po hrbli boš dobila
Iz palco, da bo strah.
Tak' dolg' čem nabijati,
Dokler morem gibati,
Čem vedil' in vidil',
Al' boš dala gnati.

Žena.

Tja se nič neustrašim,
če glik me krepel boš,
Kaj lo grbam našim,
Ko imamo deset kož.
Če eno al' dve prebijes,
Če glik si pal'co zbijes,
Le pusti slabosti
Ti soje, ljubi moš!

choj.

Yax moram spoznati,
Da se moš" poboljšati,
Zato čem poskušati,

Al' imam še kaj moči.
Na hrbli al' pri riti
Ti čem do živ'ga priti,
Nokihat, prewahat
Kaukrat koje tri.

Žena.

Yax ti čem skazati,
Da nič mi ni za te,
chojel boš spoznati,
Da lo mi nič ne ste.
K' me boš eukrat nolaril,
Lam sebe boš razžalil,
Kič meci, le tebi
Beš stocil le hudo.

choj.

Ti raca buzarona,
Tok nič te ne boli,
Kaj glad se lake žona,
Ti nisi od ljudi.
Tok dolg' nočem nehati,
Da morai boljš postati,
Po grbi, po proci
Lop! koder prileti.

Žena.

choj moč ljubeznjivi,
Oh, več ne lepi me,
Tako že moj dan živi
k' nem čutila še.

Prosim za Boga! pusti
To ženske so slabosti,
Kar delala, lagala
Popred sem sebi vse.

Laj sem voljo tojo
Izolniti uselaj.
In k' tu' kožo sojo
Var'vat' bol' za naprej.
Kaj' hočem vse storiti
Kot se k'pena bitir,
Kaj' vsaka, k' je laka
Poslušaj, če ne ve.

Iz Dobra pri Domžalah, poslal Yoj. Osredkar.

XCV = J. dod. p. 14

a

Zbirka družbenih veselic.

Družba zbranih krajskih fantov
Skupaj danes tu & sedi,

Pri poliču božje kaplje
Glo krepiča tu moči.

v kleti rat bi jas prebival,
Vino čoval, sode štel
Ter počasi ga zelival
Dokler bi ne smečel.

*(Dobro V.V.)

Tam Bog ga je ustvaril
In t'oe zasavil,
Gostilničar natočil,
K' jas ga bodem pil!

Hej! vi birkua, še en štefan
Nam prinesite slj' dva!
Dokler v žepu zaduji vinar
Nam slovo za vas igra!

Francelj - zdaj na zdravje,
Spij ga kar po krajje!
Yutri stara četa
Skuhaj si kofeta
Činega kot glodej.
Glavica razgreta
Se ozdravi zgodej.

*
Kaj bolj'ga si misliš, kot ta je pijaca,
če spiješ ga v dušku kar literička dva?
Klobasice s hrenom, pešičeva krača,
V nebesih tako se še 'zivel' ne da!

*
Če b' jaz bil le bab'ca,
B' otroke krsil.
Pa z vinom, ne z vodo,
Da vsak hip bi ga pil!

Iz "Brice" št. 14, l. 1899, domovnice ni.

XLV.

b

— = š. dod - givke 66

X Pijmo ga, tralala!
Zlahkua je kapljica!
Živela, bračla!
Družba vesela!

Pojmo le, tralala!
Pesem korajžo da!

Zubaka, tralala!
choja je spela!

Vprašajmo, tralala!
Govca, če polko zna!
Plesimo, tralala!
Vse bo ogrela!

Dekle ti, tralala!
Imaš še kaj srca
Za-me? Res, tralala!
Bova se vzela!

Tam je sejidena
Zibeljka, tralala!
skanjkica le cela
Hlišca vže, tralala!

Stara, ko, tralala!
Badeva ratola,
Za pejo, tralala!
Bova se grela.

Iz "Brice" št. 15, l. 1899, domovnice ni.
Podpisal je neki J. Z. Ševoljub,
kakor tudi pri prejšnji.

XLVII. § 2250

Fantovska.

Dekle, ko b' vedla ti,
Kaj vse ljubezen stri,
Bi ne jokala se,
Vprašala me:

U' okenca kolaj prišel
Trojini' sam jaz vesel,
Laj nam ljubezni moč
Kaže le noč.

Skres bo bled' sijal,
Jaz sam na lojterci' stal;
Klical te: Gori vstani'!
Kmalu bo dan!

En pogub ali dva,
Žalost ti zgine vsa;
Če jih je tudi sto,
Škodlo ne bo!

Jerica, poglej me le,
Vstani iz posteljice!
Prišel sem k tebi v vas,
Dokler je čas.

Očka če zvejo to,
Bab'ce prav b' teba b'lo,
Čeni nič, - sebi mar,
Zokad' ni kar!

Bole kar vzamem tri,
Zbriseva ti vse skrbi!
Zdaj povej, res če to
Luštno ne bo?

Iz Brivca, št. 14, l. 1899, domovnice ne,
podpisani je Števoljub.

XLVIII. J. 7337

X Tugovanje samostanskega brata.

Zakaj ste me v kloster djali,
V ta kloster fleikajvarski?
Poprej sem nosil klobuček,
Za klobučkom pa pušeljček zal;
Oh, zdaj pa moram nositi
To kapico fleikajvarsko.

O Jezus ino Marija,
Pobroštajta moje me!

Zakaj ste me v kloster djali,
V ta kloster fleikajvarski?

Poprej sem nosil škfletue,
 Škfletue nabidsane;
 Oh, zdaj pa moram nositi
 Te opauke fleikajnarste.

O Jezus ino charija,
 Potroštajta moje srce!

Zakaj ste me v kloster djalí,
 V ta kloster fleikajnarsti?
 Poprej sem nosil flezuro,
 Flezuro dumajsko,
 Oh, zdaj pa moram nositi
 Touzuro fleikajnarste.
 O Jezus ino charija,
 Potroštajta moje srce!

Zakaj ste me v kloster djalí,
 V ta kloster fleikajnarsti?
 Poprej sem ljubil, dekleča,
 Dekleča presatam' ga;
 Oh, zdaj pa moram ljubiti
 Terc'jalke fleikajnarste.

O Jezus ino charija,
 Potroštajta moje srce!

Iz Gubljanske okolice, povedal R. Podkrajšek.

XIVIII. m^{os}.

X
Izgnoljen svet.

Gregorij I²⁷

Nedolžnost, nedolžnost
 Se hitro izgubi,
 Zatorej 'maš daues
 Tak solzne oči.

Linoči si pela
 Kol slavček ~~gubi~~ lepo,
 Zakaj pa 'maš daues
 Tak solzne oko?

Linoči si bila
 Rudeča kot kri,
 Zakaj pa si daues
 Obrazek blede?

Imela, imela
 Sem vrtel kratau,

Ko zjutraj vstanem,
Je svetje obran.

Zatonej neoljnost
Le hitro izgubi,
Hitreje, kot rožcam
Le svetje obleti.

Z Raven pri Kamniku, pel Fr. Stelè.

X 41X. 17005

X Ko gredo fantje na vojsko.

Po polju pa rašce svedejo,
Oja svedejo,
Ker fantje na vojsko gredo.
Kako bom jaz sama ležala,
Oja ležala,
Ker fanta navajena sem.

Po travnik pa koseci kosijo,
Oja kosejo,
Ker fantje na vojsko gredo.
Kako itd.

Po laqu pa tičke pojajo,
Oja pojajo
Ker fantje na vojsko gredo.
Kako itd.

Z Raven pri Kamniku, pel Fr. Stelè.
Na vrhpoljah zraven Kamnika imajo
mesto, oja, ja, ja, kakor mi jo je pel
Leon Trobecnik. Pesni se prideva še
veliko kile o različnih letnih časih, sa-
mo se trije, zbiram proe pojo, na ka-
tere se potem druge prilikajo.

X. Bom jel na planince

X

"Pa bom jel na Tirole" ^{in Ti. prim 1977-82}

Pa bom jel na Tirole,
Tirole, Tirole,
Pa bom jel na Tirole,
Visoke gore.

Pa bom slišal zvoniti,
Zvoniti, zvoniti,

Pa bom slisal zvoniti
Zagorske zvončice.

Pa zagorski zvonovi,
Zvonovi, zvonovi,
Pa zagorski zvonovi
Tak' mило pojo.

Pa zagvoišno sprejubo,
chajo ljubo, majo ljubo,
Pa zagvoišno sprejubo
Pogrčb' jo neso.

Pa le naj jo nesejo,
skesejo, nesejo,
Pa le naj jo nesejo
V to črno zemljo.

Pa saj dolgo ne bode,
sk' bode, ne bode,
Pa bojo, pa bojo
Tut' mene za njo.

Pa zvoniti bom pustil,
Bom pustil, bom pustil,

Pa zvoniti bom pustil,
Pa kropiti pa ne.

Pa kropile jo bojo,
jo^t bojo, jo bojo,

Pa kropile jo bojo
Te grenke solze.

L. Raven pri Kamniku, pel Fr. Stelè.

X

41. m. 1.

Izgnanjen ljubček. of Gregorčič

Ljubi je pela
Ko slavček ljubo,
Zakaj pa je slamen
Rosno nje oko?

Ljuba je ljubčka,
Oj, pobit' krasan!
Ko davi je ostala,
Odšel je solčan.

Ljubecem je rahla,
Če noč se spe;

K žal je še meni
Po njem, o dekle!

Prešel pa je mesec,
Oj, mesec en sam!
Tvoj dragi je ljubček
Udal se željam.

Glej - krasno tam devo
Poljubljá nekdo!
Pa sebe je pustil,
Ti jokati miho!

Podaj roko temu,
Ljubil ki nekdoj,
Ki ljubil te bove
Ljubi sedaj! Amen.

Ž. Krivosi, št. 17. l. 1899. Podpisani je "D. ?"
morebiti devojka? Pesmi s
tem podpisom so prejkone s kraso
Prinu. XVIII. "Zgodbe svet."

